

ברק וידלנסקי

בן צילה ומרק. נולד ביום ב' באייר תשל"ה (13.4.1975) בירושלים. בן בכור להוריו, אח לורד. מרק, אביו של ברק, ניצול שואה, שנושא עימו את צלקות ההישרדות ביערות אירופה, רצח אביו בידי הפולנים והבריחה עם אמו ואחיו מאימת המלחמה. אמו צילה, נצר למשפחה ירושלמית, עם שורשים בארץ מדורי דורות

בחודש אוקטובר 1993 גויס ברק לצה"ל, והצטרף למסלול העתודה האקדמית. הוא למד כימיה באוניברסיטה העברית בירושלים, ומשסיים את לימודיו ובידו תואר בוגר האוניברסיטה החל בשירות סדיר בצבא.

ברק שובץ בחיל-השריון, ולאחר שעבר קורס מפקדי טנקים היה למדריך בבית-הספר לשריון. חניכיו אהבו אותו מאוד, כדי כך שכאשר שובץ לתפקיד אחר ביקשו שיחזור, ובקשתם נענתה. "סבא", קראו לו החניכים, שכן ברק, בוגר האוניברסיטה, היה מבוגר מהם בשלוש שנים. ברק סיים את שירותו הסדיר בדרגת סמ"ר.

מאז שחרורו משירות סדיר נקרא ברק למילואים אחת לכמה חודשים, ותמיד הגיע ברצון, באומרו שזו זכותו וחובתו לשרת את המדינה. בחודש אפריל 2002 נקרא ברק בצו 8 להשתתף במבצע 'חומת מגן'. הוא שירת 35 ימים ועשה את שירותו, לדברי מפקדיו, ביעילות ובחריצות. באמצע חודש פברואר 2003 הוא נקרא שוב למילואים באזור שכם.

ביום האחרון לשירות המילואים, ביום ט"ו באדר ב' תשס"ג (19.3.2003) נפל ברק בעת מילוי תפקידו, במהלך פעילות לילה בהר ברכה, ליד שכם, שלושה שבועות לפני שמלאו לו עשרים-ושמונה, ובדיוק ביום הולדתה של אמו.

ברק הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר אחריו הורים ואחות.

"ברק נהרג בין הר גריזים להר עיבל, בין הברכה לקללה, " כותבים הוריו. "חיינו הקצרים ומותו הטרגי יש בהם כל אבני הדרך בארץ הזאת, והמאבק שלנו... דרכו היתה קשה ומלאת תחתים. לברק היו כתפיים רחבות לשאתה, אך נפש רגישה וחצויה עם צימאון רב לאהבה והבנה שניסינו לתת אותה לו כמידת יכולתנו, ואהבתנו לעד תלווה אותו. הלב בוכה, הבכי מתאבן, זוכרים דבר אחד - את נפילת הברק, ויודעים - לא ישוב..."

הולכים לזכרם